

At leve i Guds velsignelser.

Artiklen er skrevet, på baggrund af et kursus, som Dr Keith Jenkins fra SOLM, Servants of the Lord Ministries England, for nylig afholdte for vores menighed. Et kursus som gav os et kraftigt skub ud af den stagnation, som vi hen over sommeren oplevede, at vi var havnet i.

Længslen:

Vores menighed er rimelig velbevandret i Bibelen, syntes vi. Vi er løbende blevet udfriet og vi beder for hinanden. Vi har bekendt vores syndere, afholdt vores månedlige profetiske værksted for at høre Guds ord til os og alligevel har vi følt en umættelig sult og tørst, da vi endnu ikke har set Guds store herlighed/Hans løfter til os manifesteret blandt os.

Den manglende Guds kærlighed:

I sommer talte Herren til os om, at vi manglede Guds frygt samt Guds kærlighed i os. Igen ransagede vi os selv, gik i bøn og udfrielse, for kun at blive endnu mere nedslået og frustreret. Dr Keith Jenkins kom efterfølgende på besøg for at afholde et 12 timers kursus for os. Han kiggede på os og sagde " Vil I dø for Herren"? Æh, ja, det mente vi bestemte. Videre blev der spurgt "Er I villige til at lade Helligånden lede jer gennem hele dagen"? "Er I villige til at lægge jeres eget liv ned, altså sådan helt ned, og leve det liv som Herren har skabt jer til"? Æh, ja - jo, indrømmet det snørede sig lidt sammen i maven.

Syndens forhindring:

Jo, fortsatte Keith Jenkins, synd er at gå forbi Guds plan for os, og Guds velsignelser kommer aldrig til udtryk gennem synd. Vi vidste det godt, men da ordnerne blev sagt her, begyndte alvoren at gå op for os. Og pludselig måtte vi se flere ting i øjnene. De fleste af os havde givet til Herren, de områder af vores liv, som vi syntes, at vi ville give. På andre områder holdt vi fortsat fast i vores komfortzone, vores egen vilje. Og omkring udfrielse og bøn. Vi har, i vores menighed, altid hjulpet hinanden gennem kundskabsord og bøn for at få afsløret synd og få lægedom til de følelser (den synd) som kunne stå mellem os og Herren. Men vi har manglet det efterfølgende redskab, til vedvarende at arbejde på at forblive syndfri, og hermed dagligt dø for Herren. Vi har manglet indsigt i, hvordan enhver af os dag for dag kunne få et tættere og tættere forhold til vores Himmelske far.

At leve med Herren:

Keith Jenkins gav os et ganske enkelt redskab til, at lade Gud forme os til den vi er skabt til at være. Han introducerede os til at starte dagen med, at bede Herren give os dagens opgave " Hvad ønsker du af mig i dag Gud?". For de der har svært ved, eller er nybegyndere i at hører fra Herren, kunne spørgsmålet være "Er der noget jeg

ikke skal gøre i dag". Svarene vil være vidt forskellige fra person til person, men tydeligt er det, at Herren gennem denne villighed til gå ind i en opgave for Ham også giver os kraft og styrke til at løse den.

Mange vil måske mene, at de hver dag giver deres liv i Guds hænder. Men denne lille daglige bøn til Herren gør, at vi på præcist det område af vores liv, som Gud denne dag har peget på, vil indgå et samarbejde med Ham. I starten vil de fleste af os nok opleve, at det er noget i vores sind som Herren peger på, at vi bør arbejde med.

Kæmper du feks vrede, kan opgaven være "lad dig ikke vredes i dag". Du vil måske opleve at blive udfordret på netop vreden denne dag, men hvis du holder fokus på opgaven / dit løfte til Gud og dermed holder fokus på Herren, så vil Herren hjælpe dig igennem og fylde dig med Hans kærlighed, og du vil opleve, at du forandres dag for dag. Nogle gange tager en opgave tid og andre gange er den hurtig løst. Men der står skrevet "Den sønnen sætter fri, bliver virkelig fri". Kun ved at lade Herren selv arbejde med os, i samarbejde med os, gennem vores villighed at ville forvandles, kan vi komme ind i den frihed, som Jesus købte til os gennem sin død på korset.

Guds kærlighed

Det processen, i skrivende stund, har gjort for mig er, at den har bøjet mit hjerte tættere ind til Gud. Jo mere jeg bliver tømt ud for mit kødelige jeg, jo mere kan Gud fylde i mig. Denne daglige proces, hvor jeg faster fra noget i mit kødelige jeg, trækker mig ind i Herrens nærvær og fylder mig op med mere af Ham. Gud er kærlighed, og Hans kærlighed til os og igennem os, vil give lægedom til både os og vores næste.

Det er rigtig fint at hjælpe hinanden gennem kundskabsord og bøn, men Gud har kaldet os hver især til at komme ind i en tæt intim relation med Ham. Vi kommer ikke ind i denne nærhed og intimitet gennem andres tro og bønner eller hvis der fortsat er synd i vores liv. Enhver af os må gå vejen selv.

Bibelen siger, at alle bud er opfyldt i de to love der hedder "Elsk Gud og elsk din næste" Matt 22 v 37 – 39. Kun Gud selv kan opfylde disse love i os. Det sker ved, at vi tømmer vores ego/frasiger os vores kød og lader Gud selv fylde os med sit væsen.

Gennem det daglige samvær med Herren øges vores relation til Ham, og vi skulle gerne ende der, hvor det er naturligt for os at lytte til Guds stemme i os (via Helligånden) og dermed lade Helligånden lede os gennem dagen i alle situationer små som store. (Jesus lever i mig, jeg lever ikke mere).

Hvorfor er det så vigtigt:

I 1. Kor 13 v 1 – 3, kan vi læse, at uanset hvad vi gør af gode gerninger, det gælder også gerninger som profetisk tale, at have tro til at flytte bjerge mm., så bliver det regnet for intet ind for Herren, hvis det er gjort uden kærlighed. Der er her ikke tale om den verdslige kærlighed, hvori der ofte gemmer sig selviske motiver. Der er tale om Guds (overnaturlige) kærlighed, som Han vil fylde os med til overflod, så vi kan

give den videre til vores næste. Det eneste arbejde fra vores hænder som Gud ønsker at give os løn for i Himmelen, er det arbejde som Han selv har gjort gennem os. Alt arbejde for Herren bør være født ud af Hans kærlighed, det er det eneste der på dommens dag kan bestå ildprøven. Hvad der ikke kommer fra Herren selv, bliver for intet at regne.

Gud væsen er kærlighed. Vi kan ikke give Gud æren for noget som ikke udspringer fra Ham, Hans væsen, Hans kærlighed. En kærlighed som vi mennesker ikke besidder i os selv, men som kommer i og igennem os fra Herren selv.

At bygge på klippen:

Mange kirkesamfund er bygget på menneskelige værdier og vil derfor ikke bestå prøven på dommens dag. "Dersom Herren ikke bygger huset, er bygmestrenes møje forgæves, dersom Herren ikke vogter byen, vogter vægteren forgæves". Sl 127 v 1

Det starter med den enkelte af os, du og jeg. Det starter med at vi begynder, at bevæge os ind i et intimt og nært forhold til Gud, hvor vi lader Ham komme til, så vi kan få opbygget vores identitet i Kristus. I kærlighed til Faderen gjorde Jesus intet uden om Faderen. Alt hvad Jesus gjorde udsprang fra Faderen selv. Gud ønsker det samme af os i dag, kun i dyb kærlighed til Herren, kan vi dø helt fra os selv.

Den lille daglige bøn til Gud "Hvad ønsker du af mig i dag", hvor vi i villighed bid for bid lader Ham få råderet over vores sind/liv, vil langsomt tømme vores sind og tanker fra egoets fylde og i stedet erstattes med Guds væsen/den kærlighed som overgår verden. Kun Gud selv kan fylde os med den kærlighed, som Hans største bud befaler os at efterleve "Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte, af hele din sjæl og af hele dit sind".

Mange kristne siger, at de elsker Herren. I vores menighed, måtte vi dog erkende, at kærligheden i al fald endnu ikke er fuldbyrdet i os.

Lad os begynde at give vores liv til Herren i dag thi "Hvis troen ikke har gerning, er den i sig selv død". Jak 2 v 17.